

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/25743 en 07/25739 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 13 juli 2007 in het geding tussen:

mede voor haar minderjarige kind

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3, vijfde lid, van Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: Richtlijn 2003/86/EG) hebben de lidstaten de mogelijkheid om gunstiger bepalingen vast te stellen of te handhaven.

Ingevolge artikel 9, derde lid, van Richtlijn 2003/86/EG laat hoofdstuk V inzake de gezinshereniging van vluchtelingen de voorschriften betreffende de toekenning van de vluchtelingenstatus aan gezinsleden onverlet.

Ingevolge artikel 11, eerste lid, van Richtlijn 2003/86/EG, voor zover thans van belang, is artikel 5 van toepassing op de indiening en behandeling van het verzoek om gezinshereniging van door de lidstaten erkende vluchtelingen met gezinsleden.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling die als echtgenoot of echtgenote of minderjarige kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, is verleend.

2.1.1. In de eerste grief betoogt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat Richtlijn 2003/86/EG van toepassing is in het kader van de beoordeling van de vraag of de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor

bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, nu hoofdstuk V van deze richtlijn ziet op gezinshereniging van door de lidstaten erkende vluchtelingen in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), met hun gezinsleden.

Daartoe betoogt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat Richtlijn 2003/86/EG zich niet verzet tegen implementatie van de bepalingen van Richtlijn 2003/86/EG, in de wet- en regelgeving die ziet op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier. Dat artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 onder bepaalde voorwaarden van toepassing is op gezinsleden van een vreemdeling die is erkend als vluchteling, betekent volgens de staatssecretaris niet dat gezinshereniging van door de lidstaten erkende vluchtelingen met hun gezinsleden zoals bedoeld in hoofdstuk V van Richtlijn 2003/86/EG, voor zover deze in sommige opzichten ruimere mogelijkheden biedt dan op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e van de Vw 2000, niet zou kunnen worden geregeld in de wet- en regelgeving die ziet op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier.

2.1.2. Richtlijn 2003/86/EG verzet zich naar het oordeel van de Afdeling niet tegen implementatie van de bepalingen met betrekking tot gezinshereniging van door de lidstaten erkende vluchtelingen met hun gezinsleden in de wet- en regelgeving die ziet op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier, nu deze Richtlijn, waaronder begrepen de in hoofdstuk V van die Richtlijn genoemde bepalingen over hereniging van door de lidstaten erkende vluchtelingen met hun gezinsleden, louter ziet op verblijf in het kader van gezinshereniging en niet op verblijf in het kader van asiel. In dit verband wordt gewezen op het bepaalde in artikel 9, derde lid, van Richtlijn 2003/86/EG.

2.1.3. De enkele omstandigheid dat onder bepaalde voorwaarden op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend aan gezinsleden van vreemdelingen die met toepassing van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag zijn erkend, kan niet leiden tot het oordeel dat Richtlijn 2003/86/EG van toepassing is bij de beoordeling van de vraag of gezinsleden die niet aan deze voorwaarden voldoen in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel. Gezien de aan de op grond van deze bepaling verleende vergunning verbonden rechtspositie, dient artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 te worden aangemerkt als een gunstiger bepaling als bedoeld in artikel 3, vijfde lid, van Richtlijn 2003/86/EG en valt deze buiten de reikwijdte van de in Richtlijn 2003/86/EG neergelegde minimumnormen. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat Richtlijn 2003/86/EG van toepassing is op gezinsleden die een aanvraag indienen om verlening van een verblijfsvergunning asiel, maar niet voldoen aan de voorwaarden neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. De grief slaagt.

2.2. In de tweede grief betoogt de staatssecretaris dat, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, in de zienswijze geen beroep is gedaan op artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft (hierna: Richtlijn 2004/83/EG), een dergelijk beroep evenmin ten grondslag is gelegd aan de asielaanvraag, en de voorzieningenrechter derhalve ten onrechte heeft geoordeeld dat het bestreden besluit vanwege het ontbreken van een inhoudelijk standpunt omtrent het beroep van de vreemdeling op artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG onvoldoende is gemotiveerd.

2.2.1. In de zienswijze is het volgende opgenomen:

"Tot slot blijkt niet uit de richtlijn, uit artikel 23, dat een verzoek om gezinshereniging in een geval als het onderhavige dient te worden afgewezen bij een asielverzoek doch alleen kan worden ingewilligd bij een reguliere aanvraag. Immers, dit laatste onderscheid, het verlenen van een dergelijke vergunning op twee verschillende wijzen kent de Richtlijn al niet."

2.2.2. Uit deze passage kan, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, niet een beroep op artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG worden afgeleid, nu de omschrijving "richtlijn" niet is gespecificeerd, de inhoud van de bepaling geenszins is omschreven en het beroep op de bepaling evenmin inhoudelijk is gemotiveerd. Derhalve moet het er voor worden gehouden dat het beroep op artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG eerst ter zitting bij de rechtbank is voorgedragen.

Gelet hierop, en nu hetgeen de vreemdeling overigens aan de aanvraag ten grondslag heeft gelegd daartoe niet noopte, heeft de voorzieningenrechter in het ontbreken van een inhoudelijk standpunt omtrent artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG ten onrechte aanleiding gezien voor het oordeel dat het besluit van 22 juni 2007 onvoldoende is gemotiveerd. De grief slaagt.

2.3. Grief 3 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 22 juni 2007 alsnog beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden in zoverre daarop nog moet worden beslist.

2.5. De vreemdeling betoogt dat op grond van artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG het vereiste dat het gezinslid dat op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 om verblijf verzoekt dezelfde nationaliteit moet hebben als de vreemdeling bij wie verblijf wordt beoogd en aan wie eerder een verblijfsvergunning asiel is verleend, niet mag worden tegengeworpen, zodat ook een gezinslid dat een andere nationaliteit heeft dan de vreemdeling bij wie verblijf wordt beoogd, aanspraak kan maken op de voordelen neergelegd in de artikelen 24 tot en met 34 van Richtlijn 2004/83/EG.

2.5.1. Ingevolge artikel 23, tweede lid, van Richtlijn 2004/83/EG voor zover thans van belang, waarborgen de lidstaten, overeenkomstig de nationale procedure en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, dat gezinsleden van de persoon met de vluchtelingenstatus die zelf niet in aanmerking komen voor die status, aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 34 van Richtlijn 2004/83/EG genoemde voordelen, namelijk het ontvangen van een verblijfstitel, het ontvangen van een reisdocument, toegang tot werk, toegang tot onderwijs, toegang tot sociale voorzieningen, toegang tot gezondheidszorg, de vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen door een wettelijke voogd, dan wel, indien nodig, door een organisatie die is belast met de zorg en welzijn van minderjarigen, toegang tot huisvesting, het vrije verkeer binnen de lidstaat, toegang tot integratievoorzieningen en het ontvangen van bijstand voor repatriëring.

2.5.2. Uit artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG kan niet worden afgeleid dat de aan dit artikel te ontleen aanspraken zouden moeten leiden tot verlening van een verblijfsvergunning asiel in een situatie waarin daar overigens geen aanspraak op zou bestaan. Reeds hierom faalt het betoog van de vreemdeling dat op grond van deze bepaling bij de beoordeling van de vraag of een gezinslid in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, het vereiste dat het gezinslid dezelfde nationaliteit moeten hebben als de vreemdeling bij wie verblijf wordt beoogd en aan wie eerder een verblijfsvergunning asiel is verleend, niet mag worden tegengeworpen.

2.5.3. Nu voorts niet in geding is dat de vreemdeling niet dezelfde nationaliteit bezit als haar echtgenoot en daarmee niet voldoet aan de vereisten voortvloeiende uit artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, heeft de staatssecretaris de aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op goede gronden afgewezen. De Afdeling zal het beroep alsnog ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 13 juli 2007 in zaak no. 07/25739;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

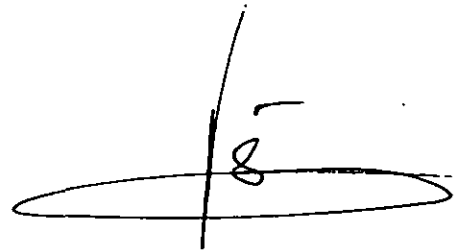
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 maart 2008

348-555.
Verzonden: 12 maart 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a small 'g' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

zittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/25743 (voorlopige voorziening)
Awb 07/25739 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
verzoekster, mede namens haar minderjarig kind

geboren op
beiden van Kyrgystaanse nationaliteit,
V-nummer:
gemachtigde: mr. S. Breuls, advocaat te Zwolle,
en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. P. van den Berg, ambtenaar ten departemente.

IND loketnr:	
Crossnr:	0106-00-4040
Uit. AD ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangstdatum:	16 JUL 2007
IND naam:	Amelia-Miller
IND nummer:	16-07-3311
IND controle:	
IND datum:	
IND unit:	

1. Ontstaan en loop van het geschil

- 1.1. Op 15 juni 2007 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 22 juni 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.
- 1.2. Bij beroepschrift van 22 juni 2007 heeft verzoekster hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/25739. Verzoekster is medegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.
- 1.3. Bij verzoekschrift van 22 juni 2007 heeft verzoekster de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Bij brief van 3 juli 2007 zijn de gronden van het verzoek ingediend.
- 1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 6 juli 2007. Verzoekster is verschenen bij haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

- 2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemeen wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk

Zaaknummers: Awb 07/25743, Awb 07/25739

blad 2

beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoekster heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. De echtgenoot van verzoekster is op 15 januari 2000 vertrokken. In augustus 2001 hoorde zij dat haar echtgenoot in Nederland verbleef. Zij wil graag bij haar echtgenoot in Nederland verblijven. Verzoekster is op 16 april 2007 Nederland binnengekomen.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat niet aannemelijk is gemaakt dat de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Voorts meent verweerder dat de aanvraag binnen achtenveertig proces-uren kon worden afgewezen. Daartoe heeft verweerder overwogen dat uit de verklaringen van verzoekster op geen enkele wijze blijkt dat ze haar land van herkomst heeft verlaten uit verdragsgerelateerde motieven. Zij heeft de asielaanvraag ingediend om bij haar echtgenoot in Nederland te kunnen verblijven. Gelet hierop is niet aannemelijk dat verzoekster in het land van herkomst gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000. Voorts voldoet verzoekster niet aan de voorwaarden van het beleid om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, nu zij niet dezelfde nationaliteit bezit als haar echtgenoot, die in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De omstandigheid dat dit discriminerend is, wordt in het kader van de onderhavige asielaanvraag niet beoordeeld omdat dit aspect los staat van de individuele beoordeling daarvan.

Voor zover verzoekster een beroep heeft gedaan op de Richtlijn van de Raad van de Europese Unie van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: de Richtlijn) en heeft aangevoerd dat op grond van artikel 8 van het Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) in de jurisprudentie niet blijkt dat er onderscheid is gemaakt tussen de bepalingen van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 en de bepalingen zoals die gelden in een reguliere procedure, heeft verweerder overwogen dat in de Nederlandse wetgeving een uitdrukkelijk verschil is gemaakt tussen een reguliere- en een asielprocedure. Verweerder heeft gesteld dat de opmerkingen in de zienswijze reeds om die reden niet kunnen worden gevolgd.

2.4. Verzoekster verwijst in de eerste plaats naar al hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht. Voorts stelt verzoekster dat verweerder op onjuiste gronden artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, niet op haar van toepassing heeft geacht. Zij meent dat de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 gestelde nationaliteitseis in strijd is met de Richtlijn. In dit verband stelt zij dat de implementatietermijn van de Richtlijn op

Zaaknummers: Awb 07/25743, Awb 07/25739

blad 3

3 oktober 2005 is verstreken en dat de tekst en doel van de Richtlijn niet wijst op een verschil dat gemaakt zou moeten worden tussen gezinsleden van vluchtelingen met dezelfde nationaliteit als vluchteling en gezinsleden van vluchtelingen met een andere nationaliteit als de vluchteling. Op grond hiervan meent verzoekster dat de eis van dezelfde nationaliteit uit artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 gehaald had moeten worden om ook gezinsleden van de vergunninghouder met een andere nationaliteit dan de vergunninghouder zelf, aanspraak te kunnen laten maken op de voordelen zoals die worden genoemd in de artikelen 24 tot en met 34 van de Richtlijn. Verzoekster is van mening dat het onderscheid dat verweerder - ten onrechte - maakt door op haar niet artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 van toepassing te achten, ertoe leidt dat zij aan andere voorwaarden moet voldoen. Verzoekster meent dat dit onderscheid, deze discriminatie, wel degelijk onderwerp van de asielaanvraag is. Zij meent dat de bestreden beschikking onvoldoende is gemotiveerd, nu verweerder niet is ingegaan op hetgeen ten aanzien van de Richtlijn naar voren is gebracht.

Beoordeling van het verzoek

2.5. Gelet op de gronden van het verzoek en het verhandelde ter zitting zijn partijen verdeeld over de vraag of de Richtlijn van toepassing is op de door verzoekster ingediende asielaanvraag. De voorzieningenrechter overweegt dienaangaande als volgt.

2.6. In de zienswijze heeft verzoekster er op gewezen dat de eis van dezelfde nationaliteit, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000, in strijd is met de Richtlijn. Voorts heeft verzoekster gesteld dat uit artikel 23 van de Definitierichtlijn niet blijkt dat een verzoek om gezinshereniging in het geval als de onderhavige dient te worden afgewezen bij een asielaanvraag, doch anderszins kan worden ingewilligd bij een reguliere aanvraag.

Verweerder heeft zich in bestreden beschikking, naar aanleiding van hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht, op het standpunt gesteld dat in de Nederlandse wetgeving een uitdrukkelijk verschil is gemaakt tussen een reguliere procedure en een asielaanvraag. Voorts heeft verweerder overwogen dat de opmerkingen in de zienswijze reeds om deze reden niet kunnen worden gevolgd.

2.7. De voorzieningenrechter is, anders dan verweerder, van oordeel dat de Richtlijn - waarnaar verzoekster in de zienswijze en in de gronden van het verzoek heeft verwezen - wel in het kader van een asielaanvraag van overeenkomstige toepassing is. Daartoe acht de voorzieningenrechter redengevend dat hoofdstuk V van de Richtlijn ziet op 'Gezinshereniging van vluchtelingen'. Bovendien komt uit het commentaar op de Richtlijn naar voren dat het speciale regime voor gezinshereniging met vluchtelingen alleen van toepassing is op onderdanen van derde landen of staatlozen die op grond van het Verdrag van Geneve als vluchteling zijn erkend. Aangezien de echtgenoot van verzoekster bij beschikking van 30 maart 2006 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekster valt onder de reikwijdte van de richtlijn. Voorts neemt de voorzieningenrechter in aanmerking dat uit de uitspraken van 6 augustus 2003 (JV 2003/433) en 3 juni 2004 (JV 2004/303) van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet valt af te leiden dat de Richtlijn in het kader van de beoordeling of verzoekster op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op vorenbedoelde grond toepassing mist. Verweerder ter zitting ingenomen stelling dat verzoekster, indien zij verblijf bij haar echtgenoot wenst, een

Zaaknummers: Awb 07/25743, Awb 07/25739

blad 4

reguliere aanvraag kan indienen volgt de voorzieningenrechter – nog daargelaten het feit dat deze stelling van een wel zeer beperkte beoordeling van een asielaanvraag getuigt – derhalve niet.

Verder overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder in de bestreden beschikking evenmin een inhoudelijk standpunt heeft ingenomen over artikel 23 van Richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn), waar verzoekster in de zienswijze evenzeer naar heeft verwezen.

2.8. Nu verweerder in de bestreden beschikking naar aanleiding van hetgeen in de zienswijze is aangevoerd geen inhoudelijk standpunt heeft ingenomen over de Richtlijn en artikel 23 van de Definitierichtlijn, is de voorzieningenrechter, gezien in het licht van hetgeen in de vorige rechtsoverweging is overwogen, van oordeel dat de bestreden beschikking op dat punt een voldoende draagkrachtige motivering ontbeert.

2.9. Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter de aanvraag ten onrechte in de AC-procedure afgewezen. De bestreden beschikking van 22 juni 2007 dient te worden vernietigd wegens strijd met het bepaalde in artikel 3:46 van de Awb.

2.10. De voorzieningenrechter overweegt, mede gezien in het licht van hetgeen hiervoor is overwogen, nog dat verweerder bij het nemen van een nieuw besluit zich inhoudelijk dient uit te laten over zowel de Richtlijn als de Definitierichtlijn in het kader van verzoeksters asielaanvraag.

2.11. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb gegrond verklaard.

2.12. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.13. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat thans aanleiding. Het bedrag van de te vergoeden proceskosten moet naar het oordeel van de voorzieningenrechter worden bepaald op € 966,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het indienen van het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting).

Zaaknummers: Awb 07/25743, Awb 07/25739

blad 5

3. Beslissing.

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/25739, gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van 22 juni 2007;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoekster dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/25743, af.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruitcr als griffier op 13 juli 2007.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vordisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

13 JUL 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst

I

Postadres: Ibsibus 40052, 8004 DU Zwolle

Telefoon: 038 4691485
Fax: 038 460 9152/9153

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Per fax en per post

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUL 2007 ✓	
2007-05142-1	
VERWELD: DD:	PAR:

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
	Vestiging Zwolle
Comisarpersoon	Mr. G.J. Douma
Doorkiesnummer(s)	038-888 6322
Datum	20 juli 2007
Ons kenmerk	0106.08.4040
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/ en

2990-A

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 13 juli 2007, verzonden op 13 juli 2007, met kenmerk Awb 07/25739.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mr. G.J. Douma, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. G.J. Douma
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 13 juli 2007
met kenmerk 07/25739

Inzake:

en
met IND-kenmerk 0106.08.1040
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. H.M.A. Breuls
advocaat te Zwolle,
tel. 030 - 4255999

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DR Zwolle

Mr. G.J. Douma
038 - 8886322

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 13 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/25743 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 22 juni 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 8 mei 2006 heeft de echtgenoot van verweerster verzocht om advies over afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Op dit verzoek heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 25 augustus 2006 positief geadviseerd.
- 2.2 Op 16 april 2007 is verweerster, in het bezit van een geldige mvv, Nederland ingereisd, samen met haar minderjarige zoon. Zij heeft op 15 juni 2007, mede namens haar zoon, een aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingediend.
- 2.3 Bij besluit van 22 juni 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is, anders dan verweerder, van oordeel dat de Richtlijn - waarnaar verzoekster in de zienswijze en in de gronden van het beroep heeft verwezen - wel in het kader van een asielaanvraag van overeenkomstige toepassing is. Daartoe acht de voorzieningenrechter redengevend dat hoofdstuk V van de Richtlijn ziet op 'Gezinshereniging van vluchtelingen'. Bovendien komt uit het commentaar op de Richtlijn naar voren dat het speciale regime voor gezinshereniging met vluchtelingen alleen van toepassing is op onderdanen van derde landen of staatlozen die op grond van het Verdrag van Geneve als vluchteling zijn erkend. Aangezien de echtgenoot van verzoekster bij beschikking van 30 maart 2006 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekster valt onder de reikwijdte van de Richtlijn. Voorts neemt de voorzieningenrechter in aanmerking dat uit de uitspraken van 6 augustus 2003 (JV2003/433) en 3 juni 2004 (JV2004/303) van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet valt af te leiden dat de Richtlijn in het kader van de beoordeling of verzoekster op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000,

in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op vorenbedoelde grond toepassing mist. Verweerders ter zitting ingenomen standpunt dat verzoekster, indien zij verblijf bij haar echtgenoot wenst, een reguliere aanvraag kan indienen volgt de voorzieningenrechter - nog daargelaten het feit dat deze stelling van een wel zeer beperkte beoordeling van een asielaanvraag getuigt - derhalve niet.

Verder overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder in de bestreden beschikking evenmin een inhoudelijk standpunt heeft ingenomen over artikel 23 van Richtlijn 2004/81/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staattoezen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn), waar verzoekster in de zienswijze evenzeer naar heeft verwezen."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Nu verweerder in de bestreden beschikking naar aanleiding van hetgeen in de zienswijze is aangevoerd geen inhoudelijk standpunt heeft ingenomen over de Richtlijn en artikel 23 van de Definitierichtlijn, is de voorzieningenrechter, gezien in het licht van hetgeen in de vorige rechtsoverweging is overwogen, van oordeel dat de bestreden beschikking op dat punt een voldoende draagkrachtige motivering ontbeert."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.9 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter de aanvraag ten onrechte in de AC-procedure afgewezen. De bestreden beschikking van 22 juni 2007 dient te worden vernietigd wegens strijd met het bepaalde in artikel 3:46 van de Awb."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.10 en 2.11 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1 Op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling die als echtgenoot of echtgenote of minderjarig kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd, dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, is verleend.

- 4.2 Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie EG kan op bepalingen van een richtlijn rechtstreeks beroep worden gedaan indien de richtlijn niet, te laat of niet goed is omgezet in het nationaal recht. De Richtlijn 2003/86 (hierna: de Richtlijn) is geïmplementeerd bij het Besluit van 29 september 2004 (Stb. 2004, 496). Aan artikel 3.22 van het Vreemdelingen besluit (hierna: Vb) is een nieuw lid toegevoegd. Het nieuwe vierde lid ziet op gezinshereniging met een houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en is bedoeld als aanvulling op de regeling van artikel 29, eerste lid, onder e en f, van de wet, met name voor die gevallen waarin het gezinslid een andere nationaliteit bezit dan de houder van een asielvergunning. Voorts is in het nieuwe artikel 3.24a Vb een bepaling opgenomen speciaal voor familieleden van minderjarigen die houder zijn van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze wijziging is op 15 februari 2005 in werking getreden. De implementatieremijn van de Richtlijn liep af op 3 oktober 2005.
- 4.3 Bij het opstellen van de Vw is de keuze gemaakt om in het systeem van de wet een strikte scheiding aan te brengen tussen asiel en regulier. Uitgangspunt is derhalve dat aspecten die niet asielgerelateerd zijn, slechts beoordeeld kunnen worden in het kader van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning op reguliere gronden. Gezinsleden van een op grond van een verblijfsvergunning asiel toegelaten vreemdeling kunnen slechts onder bepaalde omstandigheden in aanmerking komen voor een afhankelijke verblijfsvergunning asiel. In de asielprocedure kan een beroep op familiale omstandigheden slechts worden getoetst aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, Vw. Deze bepalingen zijn in de Vw opgenomen om, naast de wettelijke voorschriften strekkende tot de mogelijkheid van verstrekking van een reguliere verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging, ook in het kader van de asielverlening een regeling te treffen ter bescherming van het in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) gewaarborgde recht op respect voor het familie- en gezinsleven. De Vw biedt buiten die regeling geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel ter bescherming van dat familie- en gezinsleven.
- Zie:*
- *AbRS, 10 december 2002, in zaak no. 200205827/1, JV 2003/46*
 - *AbRS, 27 april 2004, in zaak no. 200308222/1, JV 2004/239*
- 4.4 De Staatssecretaris is van oordeel dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat de Richtlijn had moeten worden betrokken bij de beoordeling van de asielaanvraag van verweerder in het licht van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw. De Staatssecretaris merkt in dit verband op dat de bepalingen van de Richtlijn, die zien op gezinshereniging met onderdanen van derde landen of staatlozen die op grond van het Vluchtelingenverdrag als vluchteling zijn erkend, in de Nederlandse wetgeving zijn geïmplementeerd in het reguliere deel van de vreemdelingenwetgeving. Dat de Richtlijn zich niet tegen deze vorm van implementatie verzet, blijkt reeds uit het feit dat artikel 5, derde lid in samenhang met artikel 11, eerste lid, van de Richtlijn ten aanzien van deze vorm van gezinshereniging de mogelijkheid biedt om het mvv-vereiste legen te werpen. De Nederlandse wetgeving voldoet daarmee aan de minimumnormen van de Richtlijn. Dat de asielbepaling van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw ook ziet op gezinshereniging met onderdanen van derde landen die als vluchteling zijn erkend, en zelfs

ruïner is dan de Richtlijn voorschrijft, nu deze bepaling ook van toepassing is op houders van een asielvergunning op één van de drie andere gronden voor toekenning van een afgeleide asielstatus, laat onverlet dat de Richtlijn is geïmplementeerd in het reguliere vreemdelingenrecht. De voorzieningenrechter heeft dit miskend.

- 4.5 De Staatssecretaris heeft in het bestreden besluit terecht en op goede gronden overwogen dat verweerster geen aanspraak kan maken op toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw, aangezien zij niet voldoet aan de voorwaarde dat zij dezelfde nationaliteit bezit als haar echtgenoot, welk standpunt als zodanig door verweerster niet is bestreden. De Staatssecretaris heeft terecht het beroep van verweerster op de Richtlijn niet bij de beoordeling van de asielaanvraag betrokken. Met de gegeven reactie in het bestreden besluit is dan ook afdoende gereageerd op de zienswijze. Het oordeel van de voorzieningenrechter dat het bestreden besluit op dit punt onvoldoende is gemotiveerd is mitsdien onjuist.
- 4.6 Anders dan de voorzieningenrechter overweegt, blijkt uit de zienswijze van verweerster gezinszins dat een beroep is gedaan op artikel 23 van de Definitierichtlijn. Evenmin is een dergelijk beroep aan de aanvraag ten grondslag gelegd. De aangehaalde overweging van de voorzieningenrechter getuigt in zoverre dan ook van een onjuiste lezing van de zienswijze. Het oordeel van de voorzieningenrechter dat het bestreden besluit op dit punt onvoldoende is gemotiveerd is mitsdien eveneens onjuist.
- 4.7 Gegeven het standpunt van de Staatssecretaris ten aanzien van rechtsoverwegingen 2.7 en 2.8 van de bestreden uitspraak, zoals hierboven uiteengezet, heeft hij de aanvraag van verweerster in de aanmeldprocedure kunnen afdoen. De voorzieningenrechter heeft dit miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerster tegen het besluit van 22 juni 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 20 juli 2007

Gemachtigde

Mr. G. Duuma, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 800 6322
telefax 038 460 9152